

Baldvini Cabilliavi E Soc. Iesv Magdalena

Cabilliau, Baudouin

Antwerpen, 1625

LXXXI. Vult iterum vngere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70461](#)

LXXX.

*Semianimis MAGDALENA illa-
crymat sepulcro.*

CVR gemit ad tumulum, ceu confona mortis
imago,
Præmoriente Deo, Magdala prompta mori?
Et piceas auidæ mortis procumbit in vlnas,
Ceu tumuli consors, quo sua vita iacet?
Vult noua mors de morte fluat, de funere funus,
Noxa nouâ noxâ, de quæ dolore dolor?
Hæret adhuc certè ceu saxum immobile saxo
Magdalis, & tristi rupe sepulta iacet.
Langue amans; nec Amoris erit reperire medelâ?
Quærit amans; nec erit qui sibi promat opem?
Ardet amans; & adhuc rapidis Amor auolat alis?
Pulsat amans; & adhuc limina surda silent?
Tun' potis ah mi C H R I S T E pati tot acerba
doloris?
Tun' potis ah lentæ tædia cruda necis?
Tu mera lux; & adhuc nox Magdalin umbrat,
& error?
Tu via; & errat amans? vita es; & ægra perit?

LXXXI.

Vult iterum ungere.

QVID tibi cum myrrâ properas vñctura
sepultum?
Viuit; odoratâ cinnama mitte manu.
Exsequias viuo duxi lacrymosa; secundis
Nil

Nil opus inferiis, mors vbi iussa mori est.
Cur ergo vngendi noua cura recursat Iesu?
Vis iterum viuos tergere crine pedes?

LXXXII.

*Speculum purpureum CHRISTI
vulnera.*

IM M E M O R ipsa sui passis in vota lacertis,
Stabat inornatum Magdalens hirta caput.
Vidit Amor stantem sine more, decore, vel auro,
Non peplus os umbrat, vitta nec vlla comas.
Euge! quid, ô dixit, sparsis in honora capillis?
Ceu Lothis Solymâ Magdala caute gemis?
Si lubet, excuso speculum tibi subrige faxo,
Formosoque nouum duc licet orbe decus.
Rasile crystallū si quæris; id, auspice CHRISTO,
Erigit in caluo silua cruenta iugo.
Suspicis aëriæ mortis lacrymabile pignus,
Hic tibi funestæ viuit imago necis.
Vulnera purpureis quot cernis hiantia labris,
Tot roseis speculis pictus inerrat Amor.
Si memor hæc legis ora; tuis inscribet ocellis
Sanguineo radio vulnera viua dolor.

LXXXIII.

MA G D A L E N A lacrymis vult rigare
Crucis surculum in situum cordi B. VIRGINIS.

ARBOR opaca comis, viret arbor opima ra-
cemis,
Quà Solymos colles frondifer umbrat honos.
Crux